

forstjellige Spørgsmaal, som han kommer til at behandle. Jeg troer, at først naar den Valgte frivillig modtager Valget, har han et egentlig fuldt Ansvar med Hensyn til den større eller mindre Flid og Iver, som han viser i sin Stilling. Er det derimod en Tvangssag, kan han sige: Jeg er tvungen ind i Stillingen; Ingen kan rette nogen Bebreidelse imod mig, fordi jeg udfylder den slet istedetfor godt, forsummelig istedetfor ivrig. Der kunde nu spørges, om der da ikke i Communen skulde være Mangel paa Mænd, der vilde overtage dette Hverv, men med Hensyn hertil maa det vistnok kunne siges, at noget Saadant allermindst vil kunne tænkes i en Commune som Kjøbenhavn; Kjøbenhavn har visseelig saa mange udmærkede Mænd, at man ikke kan være udfat for ikke at kunne faae Candidater, som ville modtage Valg. Endvidere synes det mig kun lidet at staae i Harmoni med den hele frie Udvikling af de borgerlige Forhold, at en Mand kun kan blive fritagen for at være Borgerrepræsentant ved at benytte sig af en saadan Bestemmelse som den i § 30, der siger, at en Borgerrepræsentant kan forstabe sit Sæde i Borgerrepræsentationen ved at vise meget stor Forsømmelighed i Udførelsen af sine Pligter. Han maa for at blive fri tvinge sine Colleger i Repræsentationen til at beslutte hans Udtræden. Paa denne Maade, altsaa ved aldrig at møde, kan en Mand dog staae sig ud af Forsamlingen, men det er ganske vist mindre smukt for nogen af Parterne. Jeg har hørt een Indvending imod at gjøre dette borgerlige Ombud til en frivillig Sag, nemlig den, at det ved Spørgsmaalet om at blive valgt til Rævning, i Tilfælde af at Rævningeloven gik igjennem, ikke kunde forsvares der at gjøre det til en frivillig Sag at undslaae sig, men det forekommer mig ikke at være et analogt Tilfælde, allerede fordi det at blive Rævning er en saa heelt ny Institution, som kun Saa kjende. Folk kunde derfor allerede for Nyhedens Skyld have nogen Sky for at overtage det dermed forbundne Hverv; men der kan ikke være nogen Grund til at gjøre det til en Tvangssag at overtage en Stilling som denne, der allerede er almindelig bekjendt. Desuden maa jeg antage, at det, som for Rævningers Bedkommende nærmest vil være iveien for at Folk vilde overtage dette Hverv, er, at det ikke

kan Andet end berøre Folks Følelse, at det i høi Grad er en SamvittighedsSag at skulle dømmes, Noget, der her slet ikke kan være Tale om. Man kan derfor meget godt uden Modsigelse stille det ene som en tvungen Sag og det andet som en fri. Jeg maa derfor tillade mig at anbefale, at man følger den, som det forekommer mig, liberaleste Veie, at stille det som en fri Sag, om den, der bliver valgt til Borgerrepræsentant, vil modtage Valg eller ikke, og ikke stille det som en Tvangssag, fra hvilken han kun kan frigjøre sig ved paa en lidet hæderlig Maade at udføre sit Hverv, og saaledes lade sig excludere.

L. C. Larsen: De Forslag, som det ærede Medlem for Narhuus Amts 2den Valgkreds (Mørk) har stillet, gaae ud paa at indføre et nyt Princip i Lovgivningen med Hensyn til Communeforvaltningen ikke blot i Kjøbenhavn, men ogsaa udenfor samme, thi det er overalt et borgerligt Ombud at være Borgerrepræsentant eller Sogneforstander, saaledes at der hører visse Grunde til at kunne blive frit derfor og Bisald af de Autoriteter, som derpaa have Indflydelse; men jeg troer ikke, det vilde være heldigt at gaae ind paa en saadan Forandring. Jeg tvivler ikke paa, at der til enhver Tid her i Kjøbenhavn vil findes Mænd, som kunne være stikke og villige til at overtage en Borgerrepræsentants Stilling, men jeg troer, at det er godt, at der i denne Henseende bestaaer en Tvang, fordi de Medborgere, der maatte ansees stikke dertil, men som vise Ulyst, lettere ville overvinde denne Ulyst, naar det er en Pligt for dem at modtage Valget, naar det er Noget, de ikke kunne slyde fra sig. Denne Bestilling medfører heller ikke nogen overordentlig Byrde. Borgerrepræsentationen holder under sædvanlige Omstændigheder kun Møde hver anden, tredje eller endog hver fjerde Uge; Møderne ere ikke langvarige, og udenfor Møderne er der Intet eller i alt Fald kun for enkelte Medlemmer Noget at varetage. Under sædvanlige Omstændigheder kunde det være godt nok, at en saadan Frivillighed var tilstede, men jeg troer, at det under andre indtrædende Forhold er nødvendigt, at det er en Pligt. Jeg vil i saa Henseende henvisse